

**ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ
ЗАКЛАД
«МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ»**

Науково – навчальний інститут міжнародних відносин
і соціальних наук
Кафедра іноземної філології та перекладу

**Методичні рекомендації
Для самостійної роботи студентів
з дисципліни
Спецкурс з основ художнього перекладу**

Київ
2018 р

Підготовлено професором кафедри іноземної філології та перекладу
Баховим І.С.

Затверджено на засіданні кафедри іноземної філології та перекладу
(протокол № 1 від 29 серпня 2018 р.)

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом.

Методичні вказівки з дисципліни **«Спецкурс з основ художнього перекладу»** “Переклад” спеціалізації “Англійська мова.

Методичні рекомендації містять пояснювальну записку, плани семінарських занять, теми самостійного опрацювання, матеріали для аудиторної та позааудиторної самостійної роботи, питання для самоконтролю, зразки залікової контрольної роботи, список літератури.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Спецкурс з основ художнього перекладу (англійська мова) викладається на 4 курсі після вивчення студентами основ дисциплін «Порівняльна лексикологія», «Порівняльна граматика» та «Порівняльна стилістика».

Мета спецкурсу – закласти студентам теоретичні основи перекладу художнього тексту та сформувати навички виконання адекватного перекладу прозових, поетичних та драматургічних текстів першотворів.

Завдання спецкурсу:

- розкрити основні теоретичні положення дисципліни;
- підвищити загальноосвітній рівень студентів і філологічну підготовку;
- виробити у студентів уміння виявляти жанрові, стильові структурні і тематичні складові художнього тексту першотвору, що підлягають відтворенню при перекладі;
- навчити студентів здійснювати порівняльний перекладацький аналіз художніх текстів оригіналу та перекладу;
- домогтися усвідомлення студентами концептуальних відмінностей текстів художнього та інших стилів і необхідності застосування перекладацьких прийомів, що відбивають стан артефактів і ментафактів текстів оригіналу відповідно нехудожнього та художнього мовлення;
- практикувати виконання літературних перекладів текстів різних жанрів та субжанрів.

Міжпредметні зв'язки – ця дисципліна фактично пов'язана з усіма філологічними дисциплінами, включаючи теорію та практику перекладу.

I. Методичні матеріали для самостійної роботи

Вправа 1. Перекладіть українською, визначте жанр оповідання, виділіть стилістичні засоби автора.

Things We Do Not Want To Hear (Marcela Carbajo)

She turned around on the bed to avoid the light that came from the window. She embraced the cushion she had set aside during her nap and kicked the sheet until releasing her feet from under it.

"You are awake already." he said, appearing at the door of the bedroom.

"Almost..." she whispered. She could have slept forever.

He came in and sat on the edge of the bed. It squeaked.

"Could you prepare some tea?"

"Please, put the water on and I'll prepare it."

"Bad mood?"

She turned around again towards the light coming from the window. That light reminded her that there was activity out of her bed, out of her house.

"I am tired."

"You took a two hour nap."

She repeated, with a sigh, "I am tired."

He went to the kitchen and she could hear the noise of the water running into the kettle and the sound of a match lighting. Then, he turned on the television and she heard a dialogue in English and the laughter of a studio audience. Soon after, the kettle began to whistle

"The water is ready." he warned.

She stretched on the bed and then sat-up, still clutching the cushion in her arms. The kettle continued whistling. She pressed the cushion strongly against her chest.

"Please, turn that off."

The whistling stopped. Thank heavens, she thought, it was going to drive me crazy. She looked for her slippers under the bed and stood up. She went to the bathroom and washed her face. I should take a shower, she thought. I should take a

shower to cry in peace. She walked with heavy steps towards the kitchen. He was watching a sitcom laughing quietly from time to time. She asked:

≤ 2 ≥

"What kind of tea?"

"Mint" he answered without looking at her. She poured two cups and sat close to him, fixing her eyes on the screen

"I bought a lottery ticket today."

"What?" he asked, absentmindedly. She did not answer.

"When is the draw?"

"Tomorrow. Two million."

"But they take a lot out of it for taxes. You don't believe that you are going to win two million, do you?"

He took a sip of tea making a slurping noise. Since when does it bother me that he slurps? she asked herself. At the beginning, she hadn't even noticed it, soon she began to become aware of it and now it bothered her terribly, exasperated her. Poor man, it was not his fault. He had always been making noise when drinking tea. He had been making noise for the past twenty years.

"Please, stop making that noise when you're drinking."

He looked at her for some seconds, surprised and whispered, "You are in a bad mood."

"I am depressed."

He continued watching television. After some minutes, he laughed again echoing the laughs in the studio. Why did it have to be like that? Why do things have to change that much?

"I have been depressed for some days." she reminded him and herself.

The sitcom finished. She took the empty cups to the sink. He switched the channel and she sat again next to him. It was a documentary on some place by the sea, a kind of fishermen's town. It is a gorgeous place, she thought. She could live there. It was cold there, people were wearing thick coats and scarves and they were trying to protect themselves from the wind. She would give anything to be walking next

to the sea, feeling cold. And later she would have a cup of hot coffee, coffee with cinnamon. Yes, she could live that way. It would be a wood house, like the one she was seeing on the screen, by that sea, and she would have her violin and some scores. On sunny days, she would sit next to the window and play the violin. How long had it been since playing anything at all? Centuries. On cold days she would bake some bread or drink coffee in the kitchen, reading something. She could take the handicraft cups that they had bought in Uruguay with her. Those cups would go well with her new kitchen, the sea and the cold weather. He surely was not going to miss the cups. He had never paid much attention to the objects of the house, except for some records. Perhaps she would take some records with her too, some jazz. He was not going to miss jazz records. But...where was she going to play them? They had only one record player. Television yes, she could take the little one, the one they had in their bedroom. But what would be the point of having a TV set in that place?

≤ 3 ≥

He switched the channel again just when they were going to show the wooden pier of that little town. She was about to protest but she realized that she did not have enough energy for that. Instead, she started to examine the kitchen carefully, evaluating each watercolor on the wall, each shelf, the spice box, the plants, the pots. She liked the copper pots. Then she started to think about how the kitchen would look like if she took everything away: the empty nails on the walls with the rectangular traces of dust, the faded-out paint shaping the objects that used to be there and the things rearranged on the shelves. He would die. But nobody dies for that reason, she tried to convince herself. But she felt sadder. He switched the channel again and put-on a soccer game. She lit a cigarette.

"Still depressed?" She did not answer.

"Then I'd rather not speak to you." he decided, "When you are like this it is better not to talk to you" "Why?"

"Why what?" "Why is it better not to talk to me?" she insisted. He did not answer. She almost begged:

"I want to know why it is better." "Because you are going to say things that are going to hurt me."

Poor man, she thought. He is scared. At least, that was the most sincere thing they had said to themselves in a long time. She stood up with a sigh, washed the cups and put them on a cloth to dry. Then, she opened the cupboard and checked if there was any flour left.

"Would you like me to make some lemon cookies?" "Great." he said, smiling.

Вправа 5. Прочитайте визначення поняття «жанр» українською та англійською мовою та знайдіть відмінності.

(а) Літературний жанр (*фр. genre — рід, вид*) — тип літературного твору, один із головних елементів систематизації літературного матеріалу, класифікує літературні твори за типами їх поетичної структури.

- Категорією вищого порядку при тричленному поділі літератури є літературний рід (загальне) — епос, лірика, драма;
- категорією середнього порядку — літературний вид (особливе) — роман, повість, новела в епосі;
- категорією нижчого порядку (окреме) — різновид (жанр).

Наука, що вивчає літературні жанри називається генологією.

Першим підкреслив культурно-історичний характер Літературного жанру французький учений Ф.Брюнетьер (1849—1906) у книзі «Еволюція жанрів в історії літератури» (1890). Визначається літературний жанр по різних ознаках: з погляду способів наслідування дійсності (Аристотель), типів змісту (Ф. Шиллер, Ф. Шеллінг), категорій гносеології (об'єктивне — суб'єктивне в Г. Гегеля), формальних ознак (А. Н. Веселовський), психології (Е. Штайгер).

Ряд літературознавців ототожнює поняття літературний вид і жанр, вживаючи ці слова як синоніми.

З часів Аристотеля, що дав в своїй «Поетиці» першу систематизацію літературних жанрів, зміцнилося уявлення про те, що літературні жанри є закономірною, раз назавжди закріпленою системою, і завданням автора є

лише добитися якнайповнішої відповідності свого твору сутнісним властивостям вибраного жанру. Таке розуміння жанру — як передлежачою авторові готової структури — привело до появи цілого ряду нормативних поетик, що містять вказівки для авторів щодо того, як саме повинні бути написані ода або трагедія; вершиною такого типу творів є трактат Буало «Поетичне мистецтво» (1674). В той же час зміни (і дуже істотні) тривалий час або не помічалися теоретиками, або розглядалися ними як псування, відхилення від необхідних зразків. І лише під кінець XVIII століття розкладання традиційної жанрової системи, зв'язане, відповідно до загальних принципів літературної еволюції, як з внутрішньолітературними процесами, так і з дією абсолютно нових соціальних і культурних обставин, зайшло настільки далеко, що нормативні поетики вже ніяк не могли описати і приборкати літературну реальність.

З погляду на тип поетичної структури літературного твору (спосіб творення уявного світу, позиція літературного суб'єкта, наявність чи відсутність сюжету, рецепція) найчастіше виділяють такі жанрові види

серед епічних творів :	серед ліричних:	серед драматичних:
<ul style="list-style-type: none"> • епопея, • казка, • байка, • легенда, • оповідання, • повість, • роман, • новела, • новелета, • художні мемуари • та інші 	<ul style="list-style-type: none"> • ліричний вірш, • пісня, • елегія, • епіграма, • епітафія • та інші 	<ul style="list-style-type: none"> • трагедія, • комедія, • драма, • водевіль, • фарс • та інші

У процесі історичного розвитку майже кожен жанровий вид варіював у різновиди, або жанри. Так, жанровими різновидами роману сьогодні є роман:

- біографічний, автобіографічний, детективний, духовний, історичний,
- готичний, бульварний, крутійський, пригодницький, психологічний,
- науково-фантастичний, соціально-побутовий, тенденційний,
- роман-епопея, роман-щоденник, роман-притчата ін.

Класифікацію підвидів проводять то за змістовою ознакою (історичний роман, духовний роман, роман жахів), то за композиційною чи версифікаційною особливістю твору (сонет, рондо), то за сукупністю ознак і особливостей (мадригал, хоку). Типологія жанрів була чітко визначена в класицизмі. Романтизм порушив класицистичну «чистоту» жанрів. У XIX ст. стало поширеним поєднання літературних родів у жанрі. Коли ж у жанровім виді виступають елементи двох чи трьох родів, говоримо про змішаний жанр (поема, балада — змішані ліро-епічні жанри). Іноді виділяють пограничні Літературні жанри, котрі містять у собі літературні елементи з науковим стилем викладу (літературу й публіцистику поєднують художній нарис, есе, фейлетон, репортаж). Літературні жанри і жанрові системи — категорії історично змінні. У цих умовах одні традиційні жанри стали стрімко відмирати або маргіналізуватися, інші, навпаки, переміщатися з літературної периферії в самий центр літературного процесу. Зліт балади на рубежі XVIII—XIX вв., зв'язаний в Росії з ім'ям Жуковського, виявився досить короткочасним, то гегемонія романа — жанру, який нормативні поетики століттями не бажали помічати як щось низьке і неістотне, — затягнулася в європейських літературах щонайменше на сторіччя. Популярна в епоху класицизму, ода в літературі XIX-XX ст. майже зовсім зникає. Просвітництво висунуло на перше місце міщанську драму, сатиричний жанр, які пізніше були витіснені романтичними жанрами — елегією, баладою, ліро-епічною поемою та ін. Особливо активно стали розвиватися твори гібридної або невизначеної жанрової природи: п'єси, про які складно сказати, комедія це

або трагедія, вірши, яким неможливо дати ніякого жанрового визначення, крім того, що це ліричний вірш. Падіння чітких жанрових ідентифікацій виявилось і в умисних авторських жестах, націлених на руйнування жанрових очікувань: від роману Лоренса Стерна, що обривається на півслові, «Життя і думки Трістрама Шенді, джентльмена» до «Мертвих душ» Н. В. Гоголя, де парадоксальний для прозаїчного тексту підзаголовок «поема» навряд чи може цілком підготувати читача до того, що з достатньо звичної колії крутійського роману його раз у раз вибиватимуть ліричними (а деколи — і епічними) відступами.

У ХХ столітті на літературні жанри зробило особливо сильний вплив відособлення масової літератури від літератури, орієнтованої на художній пошук. Масова література наново відчула гостру потребу в чітких жанрових приписаннях, що значно підвищують для читача передбаченість тексту, дозволяють легко в ньому зорієнтуватися. Зрозуміло, колишні жанри для масової літератури не годилися, і вона досить швидко сформувала нову систему, в основу якої ліг вельми пластичний і такий, що накопичив немало різноманітного досвіду жанр роману. В кінці ХІХ, першій третині ХХ-го остаточно оформляються детектив і поліцейський роман, фантастика і дамський («рожевий») роман.

Не дивно, що актуальна література, націлена на художній пошук, прагнула якнайдалі відхилитися від масової і тому йшла від жанрової визначеності якнайдалі. Але оскільки крайнощі сходяться, остільки прагнення бути далі від жанрової визначеності часом приводило до нового жанротворення: так, французький антироман настільки не хотів бути романом, що у основних творів цієї літературної течії, представленої такими самобутніми авторами, як Мішель Бютор і Наталі Саррот, виразно спостерігаються ознаки нового жанру. Таким чином, сучасні літературні жанри (і таке припущення ми зустрічаємо вже в роздумах М. М. Бахтіна) не є елементами якої-небудь визначеної системи: навпаки, вони виникають як точки концентрації

напруженості в тому або іншому місці літературного простору, відповідно до художніх завдань, які висуваються певним колом авторів.

(b) A **literary genre** is a category of literary composition. Genres may be determined by literary technique, tone, content, or even (as in the case of fiction) length. The distinctions between genres and categories are flexible and loosely defined, often with subgroups. The most general genres in literature are (in loose chronological order) epic, tragedy, comedy, and creative nonfiction. They can all be in the form of prose or poetry. Additionally, a genre such as satire, allegory or pastoral might appear in any of the above, not only as a subgenre (see below), but as a mixture of genres. Finally, they are defined by the general cultural movement of the historical period in which they were composed.

Genre should not be confused with age categories, by which literature may be classified as either adult, young-adult, or children's. They also must not be confused with format, such as graphic novel or picture book. Just as in painting, there are different types: the landscape, the still life, the portrait; there are different types of literary works. These types tend to share specific characteristics. Genres describe those works which share specific conventions. Genres are often divided into subgenres. Literature, is divided into the classic three forms of Ancient Greece, poetry, drama, and prose. Poetry may then be subdivided into the genres of lyric, epic, and dramatic. The lyric includes all the shorter forms of poetry, e.g., song, ode, ballad, elegy, sonnet.^[2] Dramatic poetry might include comedy, tragedy, melodrama, and mixtures like tragicomedy.

The standard division of drama into tragedy and comedy derives from Greek drama. This parsing into subgenres can continue: *comedy* has its own subgenres, including, for example, comedy of manners, sentimental comedy, burlesque comedy, and satirical comedy. Nonfiction can cross many genres but is typically expressed in essays, memoir, and other forms that may or may not be narrative but share the characteristics of being fact-based, artistically-rendered prose.

Often, the criteria used to divide up works into genres are not consistent, and may change constantly, and be subject of argument, change and challenge by both

authors and critics. However, even a very loose term like fiction ("literature created from the imagination, not presented as fact, though it may be based on a true story or situation") is not universally applied to all fictitious literature, but instead is typically restricted to the use for novel, short story, and novella, but not fables, and is also usually a prose text. Types of fiction genres are science fiction, fantasy, historical fiction, realistic fiction and mysteries. Semi-fiction spans stories that include a substantial amount of non-fiction. It may be the retelling of a true story with only the names changed. The other way around, semi-fiction may also involve fictional events with a semi-fictional character, such as Jerry Seinfeld.

Genres may easily be confused with literary techniques, but, though only loosely defined, they are not the same; examples are parody, frame story, constrained writing, stream of consciousness.

Major genres Genre is a label that characterizes elements a reader can expect in a work of literature. The major forms of literature can be written in various genres. Genre is a category characterized by similarities in style, or subject matter.

The classic major genres of literature are: Comedy, Drama, Non Fiction, Realistic Fiction, Romance novel. Genre categories: fiction and nonfiction

Common genres in fiction

Subsets of genres, known as common genres, have developed from the archetypes of genres in written expression. The common genres included in recommended literature in verse or prose, usually for theatrical performance, where conflicts and emotion are expressed through dialogue and action

- Classic – fiction that has become part of an accepted literary canon, widely taught in schools
- Comic/Graphic Novel – scripted fiction told visually in artist drawn pictures, usually in panels and speech bubbles
- Crime/Detective – fiction about a committed crime, how the criminal gets caught, and the repercussions of the crime
- Fable – narration demonstrating a useful truth, especially in which animals speak as humans; legendary, supernatural tale

- Fairy tale – story about fairies or other magical creatures, usually for children
- Fanfiction – fiction written by a fan of, and featuring characters from, a particular TV series, movie, etc.
- Fantasy – fiction with strange or otherworldly settings or characters; fiction which invites suspension of reality
- Fiction narrative – literary works whose content is produced by the imagination and is not necessarily based on fact
- Fiction in verse – full-length novels with plot, subplot(s), theme(s), major and minor characters, in which the narrative is presented in verse form (usually free verse)
- Folklore – the songs, stories, myths, and proverbs of a people or "folk" as handed down by word of mouth
- Historical fiction – story with fictional characters and events in a historical setting
- Horror – fiction in which events evoke a feeling of dread and sometimes fear in both the characters and the reader
- Humor – Usually a fiction full of fun, fancy, and excitement, meant to entertain and sometimes cause intended laughter; but can be contained in all genres
- Legend – story, sometimes of a national or folk hero, that has a basis in fact but also includes imaginative material
- Magical Realism – story where magical or unreal elements play a natural part in an otherwise realistic environment
- Metafiction – also known as romantic irony in the context of Romantic works of literature, uses self-reference to draw attention to itself as a work of art, while exposing the "truth" of a story
- Mystery – this is fiction dealing with the solution of a crime or the unraveling of secrets
- Mythology – legend or traditional narrative, often based in part on historical events, that reveals human behavior and natural phenomena by its symbolism; often pertaining to the actions of the gods

- Mythopoeia – this is fiction where characters from religious mythology, traditional myths, folklores and history are recast into a re-imagined realm created by the author.
- Realistic fiction – story that is true to life
- Science fiction – story based on impact of actual, imagined, or potential science, usually set in the future or on other planets
- Short story – fiction of such brevity that it supports no subplots
- Suspense/Thriller – fiction about harm about to befall a person or group and the attempts made to evade the harm
- Tall tale – humorous story with blatant exaggerations, swaggering heroes who do the impossible with nonchalance
- Western – set in the American Old West frontier and typically set in the late eighteenth to late nineteenth century

Common genres: nonfiction

- Biography/Autobiography - Narrative of a person's life. A true story about a real person.
- Essay - A short literary composition that reflects the author's outlook or point.
- Narrative nonfiction - Factual information presented in a format which tells a story.
- Speech - Public address or discourse.
- Textbook - Authoritative and detailed factual description of a topic.
- Reference book - Dictionary, thesaurus, encyclopedia, almanac, atlas, etc.

Pitbull Dates Puppy

The inversion of All Girls Want Bad Boys and All Amazons Want Hercules, Pitbull Dates Puppy is when someone (usually a girl or woman in modern media thanks to Double Standards, though a version where the man is the pitbull and the woman is the puppy can happen, just watch out for the unfortunate sexual implications) who's tough, Not Good with People, often has a sarcastic sense of humor, and normally goes dateless because he or she doesn't believe in love. Often done with women dating men these days. Sometimes done

in historical romance novels where a Badass decides to marry some fresh young innocentgirl as a change from his usual Vamp or Femme Fatale choices.

Jaded English spy James of *Your Scandalous Ways* resolves to marry some sweet innocent girl when he gets back home, as he's really sick of Femme Fatales. (This doesn't happen.)

Gibberish of Love

Calvin: *What's it like to fall in love?*

Hobbes: *Well...say the object of your affection walks by...First your heart falls into your stomach and splashes your innards. All the moisture makes you sweat profusely. This condensation shorts the circuits to your brain, and you get all woozy. When your brain burns out altogether, your mouth disengages and you babble like a cretin until she leaves.—Calvin and Hobbes*

Bob sits at a booth in a pub, looking around. Everyone seems to have someone to talk to, and he spots Alice at the bar. Putting on his best smile, he heads over, desperate to just make some conversation.

And then Alice turns around. The screen goes soft and hazy, the romantic music starts up. Bob is amazed, and realizes that this may well be the single most momentous thing to happen in his life. He imagines minivans. He imagines children. Even a little white picket fence.

Bob opens his mouth and says a romantic "Lemons are very nice, especially in the summertime."

Crush Blush

*There's a blush for won't, and a blush for shan't,
And a blush for having done it;
There's a blush for thought, and a blush for nought,
And a blush for just begun it.—John Keats*

Love — even Puppy Love, perhaps *especially* Puppy Love — makes the young and innocent blush. Whether speaking of the Love Interest, realizing that you are the Love Interest, being caught studying the Love Interest (especially by that character), declaring that She Is Not My Girlfriend, or actually talking to the

person, expect the character to turn red, still more so if the Love Interest expresses affection or praise. Very young or innocent characters may evince this even when an attractive member of the opposite sex seems to notice them, or when witness other characters in love. Less innocent ones may be driven to it only by the Love Confession.

Cherry Blossoms

“Such a special feeling these petals give to the human heart. Where one story ends, another begins. Such is the way of the Sakura tree. A tale spoken with each bloom.”— Michael Garcia, *The Impossible Man*

A common symbolic element in anime and other Japanese media, falling *sakura* petals have several interconnected meanings, depending on who they are falling on and the context thereof. Cherry trees bloom en masse in early spring, usually in the month of April, but the white-to-coral petals shed and rot very quickly and the peak bloom is only a week or two. There is a celebration called *hanami* associated with the peak bloom, which often entails picnics and drinking with old friends under the cherry trees.

Sakura season is thus a highly visible sign of spring, the beauty of nature, renewal of life, and first love...but can also represent the transiency and fragility of beauty, life (especially a samurai's life), and love. Since the meanings are highly romantic, the sakura motif is especially common in media aimed to the shoujo audience

An important element in the climactic scene of *The Last Samurai*. Katsumoto has had trouble coming up with a final line to his death poem. When he sees them on his deathbed, it finally comes to him, and he knows his actions have not been in vain. Used in Legend, and short gloriously, as a symbol for the fragility of life and the temporary nature of feelings happiness and safety.

In *Dracula* (the 2013 TV show) there is a cherry blossom tree outside Dracula's castle. Though the blossoms don't *fall* exactly, it's still a potent symbol of life and death considering Vlad Dracul was killed in front of it, and later Mina Murray has a vision of it (triggering her lost memories).

All Girls Want Bad Boys

Be my bad boy. Be my man. Be my weekend lover, but don't be my friend.

Why do girls always prefer the distant, aloof, handsome, dangerous dudes instead of cheerful chaps like me? — Roger Ebert, *Twilight* review [▣](#)

Maybe Hollywood is tapping into the supposed ancestral female animal instinct to choose the mightiest, strongest, toughest genes for their offspring. Maybe it's just because Good Is Boring and Evil Is Sexy. Whatever the reason, sorry, good boys — in Hollywood, it's the *bad boys* the girls want.

The "bad boy" targets the strongest womanly instincts: the stoic, silent guy is a mystery waiting to be solved; the Troubled, but Cuteyouth with a tragic past is a woobie needing comfort; he's tough enough to be a girl's protector, but vulnerable enough to need her as well. Add to that the fact that Evil Is Cool, the Anti-Hero ranks as Bachelor of the Month.

Pirates of the Caribbean plays with it, in that Good Girl Elizabeth has a Good Boy (Norrington), a dyed-in-the-wool bad boy (Captain Jack Sparrow), and Will, who falls somewhere between them, to choose from. By choosing Will, she gets the best of both worlds.

In the crime epic, *Goodfellas*, Karen admits that seeing Henry pistol-whip her neighbor with a loaded handgun turned her on, where as most women she knew would've gotten out of the relationship quick.

Ginger proves to be this in *Casino*. While it's debatable if Sam 'Ace' Rothstein was a bad boy or not, Ginger definitely disrespects him in favor of genuine bad boys. First: her ex-pimp, Lester Diamond. Later: Sam's best friend, gangster Nicky Santoro.

Often used in Agatha Christie's novels, but particularly *Taken at the Flood* (1948), to the point where the heroine, Lynn, appears downright insane. She is engaged to Rowley, a simple farmer, but is attracted to newcomer David and his rudeness, aggression, and general ass-holery. However, when she goes to inform Rowley that she's going to elope with David, Rowley is so furious that he *almost strangles her to death*. When it turns out that David has been the real killer all along, Lynn

resumes her engagement to Rowley, having been rather turned on by his murderous impulses. There's a good chance Christie is poking fun at this trope.

II. Теми рефератів

1. Topic: Belles-lettres Style in the System of LStyles and Genres.
Differentiating features of the belletristic style of a language. Kinds and genres of the texts of emotive prose. Functions of the texts of fiction. Composition and structure of the text of the emotive prose.
2. Topic: Emotive prose Text Viewed as a Communicative Unit. Text as a communicative unit of macrolevel. Two facet nature of the text of the emotive prose: structure vs its content side. Basic textual categories: cohesion, modality, deixis, anthropocentricity, intentionality. Basic features of the text of the emotive prose: conceptuality, expressivity, imagery, intratextuality. Addressant-addressee relations in the text of fiction.
3. Topic: Information Actualization Levels in the Text. Pragmatics of the texts of Fiction. Semiotic nature of the text of fiction. Components of the content side of the emotive prose texts. Pragmatic components of the emotive prose texts: presuppositions, implicatures, perlocution effect.
4. Topic: Translation of Humorous Texts. Types of humorous texts. Difficulties of adequate translation of puns, double entendre, innuendoes. Irony and parody, their variants and translation. Famous American and British humorous works and their analysis.
5. Topic: Translation of Drama. Types of dramatic works. Difficulties of adequate translation of the works of drama. Lexical, syntactical and stylistic peculiarities of translating texts of drama. Classic English dramatic works in Ukrainian translation. Contrastive analysis.
6. Topic: Translation of Poetry. Difficulties of the adequate translation of the texts in verse. Poetic text vocabulary taken from its stylistic stratification: poetic words, lyric and epic vocabulary, diminutive and hypocoristic words, elated and solemn vocabulary, archaic and folk vocabulary, dialectal words.

7. Topic: Translation of Horror Works. Types of horror works. Difficulties of adequate translation of the works of horror. Lexical, syntactical and stylistic peculiarities of translating texts of horror. Classic English horror works in Ukrainian translation. Contrastive analysis.
8. Topic: Translation of Romantic works.
9. Types of romantic works.
10. Difficulties of adequate translation of the romantic works.
11. Lexical, syntactical and stylistic peculiarities of translating texts of romance.
12. Classic English romantic works in Ukrainian translation. Contrastive analysis

III. Контрольні завдання. Підготуйте доповіді на наступні теми:

- (1) Особливості романтичних творів. Літературні та стилістичні прийоми. Проблеми перекладу.
- (2) Особливості гумористичних творів. Літературні та стилістичні прийоми. Проблеми перекладу.
- (3) Особливості драматичних творів. Літературні та стилістичні прийоми. Проблеми перекладу.
- (4) Особливості постмодерністських творів. Літературні та стилістичні прийоми. Проблеми перекладу.
- (5) Особливості поетичних творів. Проблеми перекладу.
- (6) Особливості пригодницьких творів. Літературні та стилістичні прийоми. Проблеми перекладу.
- (7) Вільна тема.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

ОСНОВНА

1. Актуальные проблемы перевода и иностранных языков в лингвистическом вузе — М.: Прогресс, 1996, — 250 с.
2. Апполова М.А. Specific English: Грамматические трудности перевода. — М.: Гносиз, 1977, — 250 с.

3. Бархударов Л.С. Язык и перевод. — М.: Высшая школа, 1973, — 420 с.
4. Виноградов В.С. Введение в переводоведение (общие и лексические вопросы). — М.: Издательство института общего среднего образования РАО, 2001, — 224 с.
5. Виноградов В.С. Лексические вопросы перевода художественной прозы. — М.: Высшая школа, 1978, — 239 с.
6. Влахов С., Флорин С. Непереводимое в переводе. — М.: Аврора, 1980, — 210 с.
7. Коптілов В. Теорія і практика перекладу. — К.: Юніверс, 2003, — 280 с.
8. Зорівчак Р.П. Реалія і переклад. — Львів: Радуга, 1989, — 235 с.
9. Комисаров В.П. Лингвистика перевода. — М.: Гносиз, 1980, — 285 с.
10. Корунець І.В. A Course in the Theory and Practice of translation/ Теорія і практика перекладу. — К.: Вища освіта, 1986. — 435 с.
11. Корунець І.В. Theory and Practice of Translation. — Вінниця: Новакнига, 2001, — 447 с.
15. Крупнов В.Н. Курс перевода. Английский язык. — М.: Аврора, 1978, — 220 с.
12. Казакова Т.А. Практические основы перевода. — Санкт-Петербург: Издательство Союз, 2001, — 317 с.

ДОДАТКОВА

13. Ажнюк Б. М. Українські власні назви (антропоніми й топоніми в англійському написанні) / Мовознавство. — 1993. — № 1.
14. Кунин А. В. Фразеология современного английского языка. — М., 1972.
15. Найда Ю. А. К науке переводить. Принципы соответствий // Вопросы теории перевода в зарубежной лингвистике. — М., 1978.

1. Пояснювальна записка _____	3
2. Методичні матеріали для самостійної роботи _____	4
3. Теми для рефератів _____	32
4. Рекомендовані теми для доповідей та рефератів _____	33
5. Список літератури _____	34